

Reccs, és vége

2012 január 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ennek így kell lennie. Aki hisz Istenben, az tudja, hogy az általa rendelt dolgok el?l nem lehet kitérni. Na, nem is illik! Ismét harcolnia kell ennek a népnek, hisz háború van. Fellengz?s szavak? Talán.

De hát annyiszor törtek már rá erre az országra az ellenfelei, hogy a magyarok akár meg is szokhatták a harcot.

Most éppen arra megy a játék, hogy váljék gigantikus King Cityvé a magyar föld, amelyben mi persze csak takarítók lehetünk, a lányaink meg kurvák. Ilyen egyszer?.

Szentségtörés-e vajon, ha azt mondja valaki, végre harcolnunk kell megint! Hiszen most újra megméretik a magyar nép, s eld?l, képes-e megtartani önállóságát, függetlenségét, de ami sokkal fontosabb: lelkét és méltóságát. Szegény Magyar Bálint már rég le akarta beszélni az efféle erényekr?l, mondván, mindez a 19. század életeszménye, a hozzá köt?d? h?siességgel együtt. Na de mi van akkor, ha mi ragaszkodunk ehhez az életeszményhez, az egész beatforradalom, a ’68-as diáklázadások, meg mifenék ellenére?! Ilyenek vagyunk.

Pontosabban bár ilyenek lennénk, s adja Isten, hogy most kiderüljön, tényleg ilyenek a magyarok. Vajon jobb az, amit Cohn-Bendit képvisel? A zavarodottság és az aberráció sajátos keverékét? Hisz azt sem tudta megmondani legutóbb, mi a baja a magyarokkal. Pontosabban a magyarok alkotmányával. Nem lehet belekötni, ezt elismerte, de a szellem, az érzés, ami mögötte áll! Ezek szerint a liberalizmus szellemek, érzések, átsuhanó hangulatok ellen harcol! Nemcsak nácizva és fasisztázva, de immáron bolsevikozva is?

No, ne tévesszen meg senki Cohn-Bendit stupiditása! Egy bonyolult rendszerr?l van szó, amelyben minden összefügg mindennel, s természetes egyszer?séggel találják meg egymást odaát a partnerek és szövetségesek. A globalizmusnak kell Cohn-Bendit, hogy mint anarchista föllazítsa a hagyományos társadalmak értékrendjét és kohézióját. Cohn-Benditnek pedig kell a globalizmus hallatlan pénzügyi ereje és agressziója, hogy Magyarországon is „örökbe fogadhasson” egy tizenöt éves fiúcskát. Szimpla, mint egy pofon. Természetesen más érdekek és akaratok is becsatornázzák magukat ebbe a rendszerbe, a lényeg, hogy mi útban vagyunk. A hülye kereszténységünkkel, meg a semmire sem jó hagyományainkkal. Mások is útban vannak. A lengyelek már arról beszélnek, ha végzett a magyarokkal az IMF és Brüsszel, akkor ?k következnek. Palikotnak, a lengyel politikai bohócnak már vásárolt is tíz százalékot a türelmetlen globalizmus a legutóbbi választásokon. Els? ránézésre nyilván felfoghatatlan, hogy miféle kapcsolatban állhat egymással melegházasság és befektet?i lemin?sítés, de nagyon is rövid az út a kett? között.

Olyan jelenségr?l van szó, ami most erny?t borít egész Európa fölé. A fölé az Európa fölé, amelynek egyébként az lenne a legfontosabb feladata, hogy meg?rizze hagyományos kultúráját, szellemiségét, egyszóval az európaiságot, ami egyébként egyedi mentális és civilizációs kategória is egyben.

Vigasz, s éppenséggel most nem is sovány, hogy kezdenek jönni Budapest címére a szimpátianyilatkozatok. Osztrák, lengyel, cseh, angol, portugál politikusok, pártok, gondolkodók, s így tovább… Furcsa, de ezek az er?k – ideértve bennünket is – nem Európa-ellenesek. S?t, tenni akar egy új Európáért, s egy új EU-ért! Európáról van szó, s nem arról a besavanyodó liberális lobbiról, amely egy öreg fa korhadt ágán ücsörög. De közeledik a reccs, és vége.
Sinkovics Ferenc - magyarhirlap.hu

Ajánló